

คำวินิจฉัยของ นายชัยอนันต์ สมุทรายิช ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๒/๒๕๔๓

วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณี นายสุขุม เซิดชื่น สมาชิกวุฒิสภา งาใจไม่ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีคำร้องลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณี นายสุขุม เซิดชื่น สมาชิกวุฒิสภา งาใจไม่ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้สรุปได้ว่า นายสุขุม เซิดชื่น ผู้ถูกร้อง ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สมาชิกวุฒิสภา ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๓๕ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่ง ทำการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ทุกครั้งที่เขารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง พร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐาน ที่พิสูจน์ความมือยื่นจริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา และมาตรา ๒๕๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง ซึ่งในกรณีการยื่นเข้ารับตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภา ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ จะถือกำหนดเป็นวันเดียวกัน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาล บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญนี้ จึงถือได้ว่าเป็นการดำรงตำแหน่งใหม่ตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ต้องถือเอาวันที่รัฐธรรมนูญประกาศใช้ คือ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นวันเริ่มต้นการเข้ารับตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภา ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ พร้อมเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยต้องยื่นในกรณีเข้ารับตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง ซึ่งในกรณีนี้ต้องถือว่าวันเข้ารับตำแหน่ง คือ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ไม่ยื่นเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนา

หลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีที่ผ่านมาต่อสำนักงานเลขานุการรัฐวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๐ และสำนักงานเลขานุการรัฐวุฒิสภาพำส่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐ การที่ผู้ถูกร้องไม่ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกร้องในการณ์ไม่ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา รวม ๓ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๑ ตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๑ แจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบและให้ชี้แจงข้อเท็จจริง ครั้งที่ ๒ ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๒ แจ้งให้ผู้ถูกร้องส่งเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และครั้งที่ ๓ ตามหนังสือ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ แจ้งให้ผู้ถูกร้องส่งเอกสารประกอบและแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ถึงเลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อขอผ่อนผันการจัดส่งเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินออกไปอีก ๗ วัน และมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อขอขยายเวลาการส่งเอกสารดังกล่าวออกไปอีกประมาณ ๓ สัปดาห์

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาเห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตำแหน่งสมาชิกรัฐวุฒิสภา ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีเขารับตำแหน่งโดยไม่ยื่นพร้อมเอกสารประกอบ ซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน และไม่แน่สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ จึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ในการประชุม ครั้งที่ ๔๘/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๒ ว่า ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

จากการที่ศาลรัฐธรรมนูญให้โอกาสผู้เกี่ยวข้องแสดงหรือชี้แจงก่อนการวินิจฉัยข้าด และให้มีการอภิการเพื่อรับฟังคำแฉลงของผู้ร้องและผู้ถูกร้อง

ผู้ร้องได้แฉลงโดยมีข้อเท็จจริงซึ่งไม่แตกต่างในสาระสำคัญจากที่ระบุไว้ตามคำร้อง

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ และ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๓ ชี้แจงว่า ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒ เพื่อขออุทธรณ์ติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แห่งชาติ โดยอ้างว่าได้รับเอกสารจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ครบถ้วน และยืนยันว่ามิได้มีเจตนาที่จะไม่ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าว พร้อมทั้งส่งสำเนาเอกสาร จำนวน ๑๔ ฉบับ รูปถ่าย ๕ รูป เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย สาเหตุที่ทำให้ต้องยื่นเอกสารล่าช้ามีหลายประการ เช่น ทรัพย์สินอยู่ระหว่างการโอนและมีจำนวนหลายรายการ เอกสารถูกพนักงานสอบสวนยึดในการดำเนินคดีอาญา ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อขอเอกสารจากหน่วยงานราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพราะภาระงานนี้ในสังคมติดลบ เอกสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ส่งไปให้ผู้ถูกร้องไม่ได้รับ รวมทั้งการถูกกลั่นแกล้งจากเจ้าหน้าที่บังคับ นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องเห็นว่า การซึ่งแจ้งต่อศาลรัฐธรรมนูญในบางเรื่องเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรไม่ได้ จึงขอซึ่งแจ้งต่อศาลรัฐธรรมนูญด้วยว่าฯ

ต่อมาผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ส่งหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับเงินได้ประเภทเงินประจำตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา ประจำปีภาษี ๒๕๔๐ ปีภาษี ๒๕๔๑ และปีภาษี ๒๕๔๒ และมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๗ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติม มีสาระสำคัญสรุปได้ว่า ผู้ถูกร้องมีทรัพย์สินและหนี้สินในขณะที่ยื่นแบบเป็นจำนวนมาก ได้แก่ บัญชีเงินฝากในธนาคาร หุ้นในบริษัทต่างๆ เงินกู้ ที่ดิน บ้านให้เช่า ยานพาหนะ และทรัพย์สินอื่นๆ บางรายการ สูญหาย ทำให้ยากแก่การรวบรวมให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาอันจำกัด และเพื่อมิให้ถูกกล่าวหาว่า จงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่กฎหมายกำหนด จึงยื่นแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยตั้งใจจะพยายามรวบรวมสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สิน และหนี้สินดังกล่าวส่งให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในภายหลัง แต่ในช่วงปี ๒๕๔๐ ผู้ถูกร้องถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำ มีเจ้าหน้าที่ไปตรวจค้นและยึดเอกสารจากที่พักและที่ทำงานของผู้ถูกร้องไปเป็นจำนวนมาก ทำให้ยากต่อการติดตามรวบรวมเอกสารให้ครบถ้วน สมบูรณ์ตามเดิมได้ นอกจากนั้น เอกสารเกี่ยวกับสัญญาเงินกู้บางรายได้สูญหายไปด้วย ส่วนหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแจ้งถึงผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องซึ่งแจ้งว่า ได้รับเพียงฉบับเดียว คือ ฉบับลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ส่วนฉบับอื่นๆ ได้ตรวจสอบแล้ว ไม่ปรากฏว่า พนักงานของบริษัทผู้ใดจำได้ว่าเคยเห็นหนังสือฉบับดังกล่าวหรือไม่

มีประเด็นต้องพิจารณาในจังหวะนี้เมื่อต้นว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ มีเจตนาณ์ให้สมาชิกวุฒิสภา y ยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของตน เพื่อเป็นหลักฐานเก็บไว้ทางด้านสังกัด

ภายในเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ต่อมาธรรษฐมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งประกาศใช้มีวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ยังคงยืนยันเจตนาณเดิมว่า สมาชิกวุฒิสภาต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ โดยให้อีกเป็นหน้าที่ โดยบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้ธรรษฐมนูญนี้ คงเป็นสมาชิกวุฒิสภามาตามบทบัญญัติแห่งธรรษฐมนูญนี้....” ดังนั้น สมาชิกวุฒิสภามาจากการแต่งตั้งตามธรรษฐมนูญฉบับเดิม จึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศใช้ธรรษฐมนูญ

ประเด็นตามคำร้องที่ต้องพิจารณาขั้นต่อไปว่า ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในธรรษฐมนูญ หรือไม่

ธรรษฐมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (สมาชิกวุฒิสภา) มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยวาระสอง บัญญัติว่า “บัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีและสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้าด้วย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วย บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา ข้อเท็จจริงตามคำร้อง ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดยไม่ยื่นพร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา เห็นได้ว่า ผู้ถูกร้องยื่นเอกสารไม่ครบถ้วนตามที่ ธรรษฐมนูญ มาตรา ๒๕๑ วรรคสอง กำหนดไว้ เมื่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อพิสูจน์เจตนาของผู้ถูกร้องในกรณีไม่ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา รวม ๓ ครั้ง ผู้ถูกรองก็มิได้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อพิสูจน์เจตนาของตน จึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติลงมติว่า ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ การที่ผู้ถูกร้องมีเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการให้ถูกต้องตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดว่า ทรัพย์สินและหนี้สินมีหลายรายการและมีจำนวนมากบางรายการสูงหาย ไม่อาจรวบรวมให้ครบถ้วนภายในเวลาอันจำกัด เอกสารหลักฐานต่างๆ ถูกยึดขณะถูกความคุมครองเรื่องจำ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางอาญา เอกสารเกี่ยวกับสัญญาเงินกู้ถูกผู้รับมอบอำนาจให้ทางตามหนี้สินนำหอบหนี้ไป ซึ่งเหตุผลที่อ้างดังกล่าวไม่พอฟังว่า ผู้ถูกร้องไม่จงใจยื่นเอกสารประกอบฯ อีกทั้งเมื่อศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ส่งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดายื่นรอบปีภาษีประจำปี ๒๕๓๘ ปี ๒๕๔๐ และปี ๒๕๔๑ ผู้ถูกร้องกลับยื่นหนังสือรับรองการหักภาษีณ ที่จ่าย สำหรับเงินประจำตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาของผู้ถูกร้องประจำปีภาษี ๒๕๓๘ ปีภาษี ๒๕๔๐ และปีภาษี ๒๕๔๑ ประกอบกับเอกสารเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินหลายรายการที่ผู้ถูกร้องยื่นประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญไม่ใช่เอกสารที่แสดงถึงความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ของผู้ถูกร้องในวันที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดายื่นรอบปีภาษีที่ผ่านมาตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยข้อด้วยว่า นายสุขุม เชิดชื่น สมาชิกวุฒิสภา ผู้ถูกร้องจะไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕

นายชัยอนันต์ สมุทวัฒิช
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ